

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 103/2021
28.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Ристић Савић, адвокат у ..., против туженог Ниш – експрес АД Ниш, чији је пуномоћник Весна Лојпур – Стојменовић, адвокат у ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу 12Гж1 2082/2019 од 16.09.2020. године, у седници већа одржаној 28. октобра 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу 12Гж1 2082/2019 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 13П1 1176/2017 од 05.03.2019. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог бр. .../... од 21.02.2017. године о престанку радног односа отказом уговора о раду бр. .../... од 01.04.2015. године, и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Гж1 2082/2019 од 16.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу 13П1 1176/2017 од 05.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију у коме је оспорио ревизијске наводе и предложио да ревизијски суд одбије ревизију као неосновану.

Испитујући основаност изјављене ревизије у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу уговора о раду број .../... од 01.04.2015. године засновао радни однос на неодређено време код туженог, на радном месту ... на међуградској аутобуској станици у Дана 03.02.2017. године овлашћени контролори туженог су извршили проверу, којом приликом су затекли тужиоца како пуши цигарету у тоалету на аутобуској станици у ..., тако што су видели тужиоца да је ушао у просторије WC и ушли неки минут после њега, о чему су сачинили извештај надлежној служби код туженог. Тужени је прикупио изјаве тужиоца и контролора, издао упозорење тужиоцу о постојању разлога за отказ уговора о раду и оставио му законски рок за изјашњење, а након протекла истог донео је решење број .../... од 21.02.2017. године којим изриче престанак радног односа тужиоцу због повреде радне дисциплине, у складу са одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, члана 7. став 1 и став 2. тачка 8. и 14. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених Ниш-експрес АД Ниш и члана 19. тачка 17. Уговора о раду, јер је дана 03.02.2017. године радећи у трећој смени затечен од стране контролора како пуши цигарету у тоалету на АС ... и тиме је поступио супротно Упутству о начину спровођења Закона о заштити становништва од изложености дуванском диму од 12.04.2016. године. Уговором о раду тужиоца је у члану 19. тачка 17. предвиђено непоштовање радне дисциплине као отказни разлог. Колективним уговором код туженог је у члану 7. став 2 тачка 8. и 14. прописано да се под непоштовањем радне дисциплине које спречава запосленог да настави рад у предузећу сматра и пушење у пословном простору послодавца, односно на свим отвореним и затвореним просторима које предузеће користи за обављање својих делатности. Упутством о начину спровођења Закона о заштити становништва од изложености дуванском диму тужени је запосленима забранио пушење у радно време и у време када су радно ангажовани, на свим отвореним и затвореним просторима које користи за обављање својих делатности, између осталих и на аутобуским станицама.

На утврђено чињенично стање, првостепени суд је применом одредбе члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду као и члана 7. став 2. тачка 8 и 14 Колективног уговора код туженог, одбио тужбени захтев налазећи да побијано решење о отказу уговора о раду није незаконито. Првостепени суд закључује да је тужилац учинио повреду радне дисциплине која је одредбом члана 7. став. 2 тачка 14 Колективног уговора код туженог квалификована као разлог за отказ уговора о раду, те да се тужилац није придржавао Упутства од 12.04.2016. године донетог на основу Закона о заштити становништва од изложености дуванском диму. За олакшавајуће околности на које се тужилац позива првостепени суд налази да стоје, али да не могу утицати на другачији закључак, јер је тужилац раније био дисциплински кажњаван од послодавца за исту повреду радне дисциплине, да је био свестан да чини повреду радне дисциплине јер му је била позната забрана пушења.

Апелациони суд у Нишу прихвата изнето становиште првостепеног суда и закључује да је првостепени суд код утврђеног чињеничног стања правилно закључио да је тужилац учинио повреду радне дисциплине која је прописана као разлог за отказ

уговора о раду, те да је правилно утврдио да је решење о отказ уговора о раду законито.

Ревидент оспорава изнето становиште нижестепених судова. Сматра да је погрешно примењено материјално право из разлога што тежина учињене повреде није таква да оправдава изрицање најстроже мере отказа уговора о раду, те да је у конкретном случају могла бити изречена и блажа дисциплинска мера од отказа.

Ревизија тужиоца није основана.

Правилно су нижестепени судови на утврђено чињенично стање применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су на основу члана 179. став 3. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09), у вези члана 3. Закона о заштити становништва од изложености дуванском диму („Службени гласник РС“, бр. 30/10), у вези са чланом 7. став 2. тачка 8 и 14 Посебног колективног уговора туженог, закључили да је тужиоцу на законит начин престао радни однос и да је неоснован његов захтев којим је тражио да суд поништи решење о отказу уговора о раду. Поступак утврђивања одговорности тужиоца спроведен је у складу са прописаном процедуром. Утврђени су елементи одговорности тужиоца који се тичу радње и узрочно-последичне везе са повредом радне дисциплине. Понашање тужиоца је квалификовано као противправна повреда радне дисциплине, с обзиром да је он упркос општој и посебној забрани пушења, запалио цигарету и приступио њеном пушењу на радном месту. Услед непоштовања те забране стекле су се материјално-правне претпоставке да се тужиоцу изрекне мера отказа уговора о раду односно санкција прописана за кршење забране пушења на радном месту. Код таквог стања ствари, правилно су нижестепени судови закључили да је тужиоцу на законит начин престао радни однос, те да је стога тужбени захтев неоснован.

Нису од утицаја ревизијски наводи којима се указује на погрешно и неправилно утврђено чињенично стање, односно погрешну оцену доказа у смислу члана 8. Закона о парничном поступку, јер наведени разлози не представљају законом предвиђен основ за изјављивање ревизије у смислу члана 407. Закона о парничном поступку. Такође, указивање ревидента на његово тешко материјално стање, степен инвалидитета и друге животне околности не представљају разлоге који су од утицаја на правилност побијаних одлука.

На основу изложеног, ревизијски суд је одлучио као у изреци сагласно члану 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић